

**A Kúria
mint elsőfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kgyk.IV.39.041/2023/3.
A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Hajas Barnabás előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Dr. Patyi András bíró
A felperes: felperes1
(cím1.)
A felperes képviselője: Dr. László Ügyvédi Iroda
(cím2)
Ügyintéző: Dr. László Péter András ügyvéd)
Az alperes: Budapest Rendőrfőkapitánya
(cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya: gyülekezési ügyben hozott, gyűlés megtartását megtiltó, 01000-160/372-2/2023. rendb. számú közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria a felperes keresetét elutasítja.

A Kúria

- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül alperesnek 80.000 (azaz nyolcvancezer) forint elsőfokú eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 30.000 (harmincezer) forint feljegyzett eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A közigazgatási per alapjául szolgáló tényállás

[1] Egy – perben nem álló – magánszemély a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 10. § (1) bekezdése alapján 2023. április 15. napján 00:00:00 órakor személyesen bejelentette az alperesnek, hogy 2023. július 15. napján 14:00 órától 21:00 óráig az LMBTQ közösség kapcsolatának erősítése céljából 20.000 fő részvételével egy részben vonulós, részben statikus jellegű gyűlést (28. PRIDE) tart a Vajdahunyd vára előtti zöld terület – Andrássy út – Oktogon – Király utca – Városligeti fasor – Hősök tere – Városliget, Vajdahunyd vára előtti zöld terület útvonalon.

[2] A felperes szintén 2023. április 15. napján 00:00:00 órakor az előzőekben ismertetett gyűlés területét nagyrészen érintő területre, a Hősök tere – Andrássy út – Deák Ferenc tér – Károly körút – Astoria útvonalon oda-vissza egy többszöri vonulással megtartani szándékozott gyűlést jelentett be 2023. július 15. napjára 10:00 órától 18:00 óráig terjedő időtartamban, a résztvevők számát pedig 1.000 főben jelölte meg. A felperes a gyűlés céljaként a hagyományos családmódelld védelmét és az LMBTQP-lobbival szembeni normalitás demonstrálását jelölte meg.

[3] Az alperes a gyűlés tudomásul vételére vonatkozó eljárás keretében észlelte, hogy egymással ellentétes érzelmű, ellentétes célú személyek jelentettek be nagyrészt azonos területre, jellemzően azonos időintervallumra megtartani szándékozott gyűléseket. A közrend, mások jogainak és szabadságának védelme érdekében az alperes a felperest a Gytv. 11. §-ában meghatározott személyes egyeztetésre idézte hivatalos helyiségébe, aki 2023. április 15. napján 11:00 órakor megjelent.

[4] Az alperes munkatársa tájékoztatta a felperest a bejelentésével közel azonos helyen és időben tartandó másik gyűlésről, s arról, hogy a bejelentő személy a jogszabály által biztosított legkorábbi időpontban tette meg a hivatkozott gyűléssel kapcsolatos bejelentését. Ebből a tényből adódóan a felperes bejelentése szerinti helyszínre vonatkozó tudomásul vételére nem kerülhet sor, tekintettel arra, hogy a gyülekezési hatóság megítélése szerint az érintett gyűlések egyidejű megtartása azok jellege miatt nem lehetséges. Az alperes tájékoztatta a felperest arról is, hogy az általa megtartani szándékozott gyűlés helyszínét és időpontját érintően vannak más, annak tudomásul vételét gátló, nem a Gytv. hatálya alá tartozó, területhasználati engedéllyel biztosított rendezvények is a tárgyi napon.

[5] Az alperes munkatársa javasolta a felperes számára, hogy az adott gyűlést a bejelentéstől eltérő helyszínen, vagy időpontban tartsa meg. A felperes nem kívánt változtatni a bejelentésben meghatározott alapvető paramétereken, az alperes segítségét visszautasította. A gyülekezési hatóság munkatársa ezt követően tájékoztatta arról, hogy így a gyűlés megtarthatósága tekintetében a gyülekezési hatóságnak határozatot kell hoznia.

Az alperes határozata

[6] Az alperes 2023. április 15. napján kelt, 01000-160/372-2/2023. rendb. számú határozatával a gyűlés bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását megtiltotta.

[7] Az alperes határozatában megállapította, hogy mindkét bejelentés azonos időpontban érkezett, így a Gytv. 12. § (1) bekezdése szerinti azon elv nem alkalmazható, mely szerint versengő rendezvények közül az élvez elsőbbséget, amelyet a gyülekezési hatóságnak korábban jelentettek be.

[8] Az alperes kitért arra is, hogy a versengő rendezvényekre vonatkozó jogszabályhely kiüresedésének okán, továbbá a bejelentőkkel kialakítani kívánt kompromisszum hiányában a gyülekezési hatóság a jóhiszeműség, a kölcsönös együttműködés, továbbá a rendeltetésszerű joggyakorlat alapelveire tekintettel hozta meg döntését.

[9] A határozat rögzítette, hogy a 2023-ban megrendezni szándékozott PRIDE hagyományosan július hónapban, 28. alkalommal kerül megrendezésre. A gyűlés célja minden évben az LMBTQ közösség tagjait megillető jogokra történő figyelemfelhívás, valamint a közösség és a többségi társadalom közötti kapcsolat elmélyítése volt. A gyülekezési hatóság álláspontja szerint köztudomású ténynek tekinthető az, hogy az adott közösséghez tartozó személyek tradicionálisan a bejelentésben meghatározott útvonalon tartották a felvonulást az elmúlt évtizedek során.

[10] A határozat hivatkozott arra, hogy az elmúlt évek szakmai tapasztalatai alapján megállapítható, hogy a gyűléshez kapcsolódóan az ellentétes érzelmű bejelentők a Gytv. szerinti legkorábbi határidőben számtalan olyan gyűlést jelentettek be, amelyeken az LMBTQ közösség tagjait elítélő célból gyűltek össze. Az alperes szerint e versengő gyűlések bejelentése az elmúlt években nem feltétlenül a tényleges gyűlés megtartásra irányult. Az alperes ezt számos, a sajtóban megjelent nyilatkozattal igyekezett alátámasztani.

[11] Az alperes gyülekezési hatóság eljárása során megállapította azt is, hogy a bejelentő felperes, mint magánszemély a Mi Hazánk Mozgalom budapesti alelnöke, s e társadalmi szerepvállalása alátámasztja a rendelkezésre álló információk egyenkénti és összességében történő értékelésének a függvényében azt, hogy csak azért élt a gyűlés bejelentésének legkorábbi időpontban való megtételének lehetőségével, hogy a vele ellentétes érzelmű csoportok ne élhessenek adott helyen és időben a békés gyülekezés jogával.

[12] Az alperes az általa elvégzett szükségességi-arányossági teszt eredményeképpen arra a következtésre jutott, hogy a felperes adott időpontban és helyszínre vonatkozó gyűlés bejelentése nem a tényleges gyűlés megtartására irányult, hanem a rendeltetésszerű joggyakorlat alapelveivel ellentétesen, az elsőbbségi területfoglalás elvére alapozva, mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmére törekedett. Ezért az alperes határozatában a gyűlés bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását megtiltotta.

A keresetlevél és a védírat

[13] A felperes 2023. április 19. napján nem a jogszabályban meghatározott módon – ügyfélkapun keresztül – keresetlevelet terjesztett elő. A Kúria Kgyk.IV.39.037/2023/2. számú végzésével a keresetlevelet visszautasította és tájékoztatta a felperest, hogy a visszautasító határozat jogerőre emelkedésétől számított nyolc nap alatt a keresetlevelet a bíróságnál a törvényi szabályoknak megfelelően – a már megfelelően becsatolt mellékletek kivételével – újra benyújthatja.

[14] A felperes 2023. április 26. napján – a törvényi határidőn belül – újra előterjesztette keresetlevelét, melyben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és szükség szerint az alperes új eljárás lefolytatására való kötelezését kérte, továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását.

[15] A felperes nem vitatta, hogy egyrészt versengő rendezvényekről van szó, amelyekkel kapcsolatban az elsőbbségi elv alkalmazására nem volt lehetőség, másrészt azt sem, hogy a két gyűlés ellentétes érzelműnek minősül. A felperes szerint az alperes gyűlés megtartását megtiltó határozatának további indokai megalapozatlanok. Álláspontja szerint hamis analógiát von az alperes a más természetes személy által, a korábbiakban bejelentett gyűlés vélelmezett jogellenes célja és a felperes által bejelentett gyűlés célja között. Ugyanis önmagában nincs jelentősége annak, hogy egy másik korábbi gyűlés bejelentője ugyanahhoz

a párthoz, vagy politikai nézethez köthető mint a felperes. Az alperes ezek alapján tett közvetett következtetései nem felelnek meg a Gytv. 13. § (1) bekezdésében előírtaknak.

[16] Továbbá meglátása szerint az alperes túlterjeszkedett a Gytv.-ben biztosított hatáskörén, amikor a döntése indokolásában olyan körülménynek tulajdonított jelentőséget, hogy „köztudomású ténynek tekinthető az is, hogy az adott közösséghez tartozó személyek tradicionálisan a jelen, hivatkozott bejelentésben meghatározott útvonalon tartották preferáltan a PRIDE felvonulást az elmúlt évtizedek során.” Ezért álláspontja szerint értelmezhetetlen a tiltó határozat indokolásában, hogy pontosan hogyan következik a felperes által bejelentett gyűlés megtartásából „mások jogainak sérelme”, ugyanis a gyülekezéshez való jognak nem részeleme a bejelentő földrajzi értelemben vett helyszínhez fűződő vélelmezett erősebb kötődése.

[17] Az alperes jogsértő módon, a bejelentő személyére tekintettel, önkényesen szelektált a bejelentett gyűlések jogszerűsége között, amellyel szemben akkor járt volna el jogszerűen, ha vagy mindkét gyűlés megtartását – enyhébb korlátozások mellett – tudomásul veszi, vagy mindkettőt megtiltja. A felperes szerint a Gytv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott megtiltási ok a fentiekre tekintettel nem áll fent, illetve az abban meghatározott jogvédelem a Gytv. 13. § (5) bekezdés szerinti enyhébb korlátozással biztosítható lett volna.

[18] Az alperes 2023. április 19. napján védíratott terjesztett elő, melyben elsődlegesen a kereset visszautasítását, másodlagosan a felperes keresetének – mint alaptalan – elutasítását, a támadott közigazgatási határozat hatályában fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségeiben történő marasztalását kérte.

[19] A védírat kifejtette, hogy az alperest a gyülekezési jog biztosítása terén nem csak tartózkodás, hanem pozitív kötelezettségek is terhelik, így biztosítani kell a meg nem tiltott rendezvények bejelentésben foglaltaknak megfelelő megvalósíthatóságát.

[20] Álláspontja szerint a felperes jogi érveléssel nem támasztotta alá a keresetlevelében tett megállapításokat, csupán szubjektív véleményét fejtette ki.

[21] A határozatban kifejtett analógia kapcsán az alperes hivatkozott arra, hogy az nem csak egy hipotézis, hanem a valóságnak megfelelő okfejtés, melynek alátámasztására több – nyilvánosan hozzáférhető – sajtóban megjelent nyilatkozatot is csatolt. Ezekből egyértelműen megállapítható, hogy maga a felperes jelentette ki, hogy a bejelentés célja a teljes Andrassy út lefoglalása, ezzel az LMBTQ-közösség tagjait megillető jogok szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmére törekszik.

[22] Az alperes nem csak a Gytv. szabályai szerinti egyeztetési kötelezettségének tett eleget, hanem azon túl segítséget ajánlott a felperesnek, hogy a gyűlés bejelentését tudomásul lehessen venni, de ezt a felperes elutasította.

[23] Álláspontja szerint a határozata megfelelően hivatkozta és alkalmazta az abban megjelölt jogszabályokat, és az abban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartja. Erre tekintettel az alperes szerint a felülvizsgálni kért határozat mindenben megfelel a Gytv. szabályainak, sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabályt nem sértett.

[24] A Kúria 2. sorszámú végzésével az alperes védíratát megküldte a felperesnek azzal, hogy arra nyilatkozatot tehet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A kereset – az alábbiak szerint – nem megalapozott.

[26] A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszerűen döntött-e az alperes, amikor a keresettel támadott határozatával a felperes által bejelentett gyűlés megtartását megtiltotta. A keresettel támadott határozat jogszerűségét a Kúriának a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4)

bekezdése, 84. § (2) bekezdése, 85. § (1) és (2) bekezdései, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdése szerint a kereseti kérelem és a védirat korlátai között, a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján kellett vizsgálnia. A tényállást a Kp. 78. § (1) és (2) bekezdéseire, valamint a Pp. 279. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a peres felek tényállításai és az általuk rendelkezésre bocsátott bizonyítékok egyenként és összességében, a megelőző eljárásban megállapított tényállással is összevetve történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapította meg.

[27] Nem vitatta a felperes, hogy az általa bejelentett gyűlés, és egy másik gyűlés versengő rendezvények, amelyek időpontja és helyszíne részben egybeesik, továbbá azt sem, hogy a gyűlések ellentétes érzelműek lennének. Azt sem vitatta, hogy a két versengő gyűlést azonos időpontban jelentették be.

[28] A Gytv. versengő rendezvényekről szóló 12. § (1) bekezdése szerint, ha azonos helyszínre és időpontra több gyűlést jelentenek be, és azok egyidejű megtartása azok jellege vagy a helyszín sajátosságai miatt nem lehetséges, akkor az élvez elsőbbséget, amelyet a gyülekezési hatóságnak korábban jelentettek be. Az alperes 2023. április 15. napján 10.55 órakor megtartott egyeztető tárgyaláson arról tájékoztatta a felperest, hogy „a versengő gyűlések tartalmi elemeit megvizsgálva egyértelműen megállapítható, hogy a tervezett útvonalon a gyűlések egyidejű megtartása, azok ellentétes célja, illetve a terület adottságai miatt nem lehetséges.” Az alperes egyúttal arról is tájékoztatta, hogy a perben nem álló másik bejelentő mely időponttól és milyen útvonalon kívánja bejelentett gyűlését megtartani, továbbá, hogy a Hősök terén a Magyar Honvédség altisztjeinek nyilvános avatása lesz, ezért javasolta, hogy a felperes a gyűlését másik időpontban, más útvonalon, vagy az Andrassy út rövidebb szakaszán tartsa meg. A felperes erre úgy nyilatkozott, hogy a gyűlésén kizárólag az altisztavatás miatt kíván változtatni, a másik, versengő gyűlés miatt nem.

[29] Erre figyelemmel megállapítható, hogy az alperes az egyeztetés során megkísérelte a versengő gyűlések közötti összeütközés feloldását, azonban attól a felperes kifejezetten elzárkózott. A Kúria megállapította, hogy az alperes eleget tett a Gytv. 11. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének, miszerint, ha a gyülekezési hatóság az egyeztetés során észleli, hogy a gyűlés a bejelentett helyszínen és időpontban nem tartható meg, felhívja a szervező figyelmét arra, hogy más helyszíneken az megtartható.

[30] Az előzőekre figyelemmel a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes megfelelően végezte-e a Gytv. 13. § (1) bekezdése szerinti szükségességi-arányossági tesztet, továbbá, hogy helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme a Gytv. 13. § (5) bekezdés szerinti enyhébb korlátozással nem volt biztosítható.

[31] A Kúria a mások jogai és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével kapcsolatban a következőkre mutat rá:

[32] A gyűlések szükségszerűen kihatnak mások jogainak és szabadságának érvényesülésére. A Gytv. erre figyelemmel kizárólag akkor engedi meg a gyűlés bejelentésben megjelölt helyen és időben való megtartásának megtiltását, ha az a sérelem szükségtelen mértékű és aránytalan. Ha a gyülekezési hatóság mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében korlátozza vagy megtiltja a gyűlés megtartását, határozata indokolásában értékelnie kell, hogy a gyűlés mely konkrét jogokat és szabadságokat érinti, a korlátozás vagy megtiltás nélkül milyen mértékben sértené ezeket a jogokat és szabadságokat, továbbá, hogy az enyhébb korlátozások miért nem vezetnének eredményre. Figyelemmel arra, hogy a Gytv. 13. § (1) bekezdése szerint a gyülekezési hatóság döntését az egyeztetést követően rendelkezésre álló információk alapján hozza meg, e körben a korábbi hasonló gyűlések tapasztalatai is értékelhetők, sőt azokat a gyülekezési hatóságnak értékelnie is kell.

[33] A gyülekezési hatóság határozatában megjelölte, hogy a felperes által bejelentett gyűlés kinek mely jogát és szabadságát sérti. Így megállapította, hogy a felperes által bejelentett gyűlés megtartása alkalmas arra, hogy a másik gyűlés résztvevőinek békés gyülekezéshez való jogának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével járjon.

[34] Az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 5. cikkének 1. bekezdése szerint „Az Egyezségokmány egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az jogot adna bármely államnak, csoportnak vagy személynek olyan tevékenység kifejtésére, vagy olyan cselekedetre, amely az Egyezségokmányban elismert jogok és szabadságok megsemmisítésére, vagy azoknak az Egyezségokmányban meghatározottnál nagyobb mértékben való korlátozására irányul.” A 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (Emberi Jogok Európai Egyezménye) 17. cikke pedig kimondja, hogy „Az Egyezmény egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az bármely állam, csoport vagy személy számára jogot biztosítana olyan tevékenység folytatására vagy olyan cselekedet végrehajtására, amely az Egyezményben foglalt jogok és szabadságok megsértésére vagy pedig az Egyezményben meghatározottnál nagyobb mértékű korlátozására irányul.” Vagyis a hatályos magyar jogszabályokkal kihirdetett nemzetközi emberi jogi dokumentumokban is általánosan elismert jogelv, hogy az alapjogok garانتálása senkit sem jogosít fel olyan cselekvésre, amely e jogokkal való élés ellehetetlenítésére irányul. Így a gyülekezési jog gyakorlása sem irányulhat mások jogainak és szabadságának ellehetetlenítésére, vagyis a békés gyülekezéshez való jog által nem védettek az olyan ellentűntetések, amelyeket azzal a céllal szerveznek, hogy egy másik gyűlést megakadályozzanak. Erre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy korlátozhatók, vagy megtilthatóak azok a gyűlések, amelyek más gyűlés ellehetetlenítésére irányulnak.

[35] A felperes hivatkozott arra, hogy a gyülekezési hatóság olyan múltbeli gyűléseket és azokhoz kapcsolódó nyilatkozatokat vett figyelembe, amelyeket nem ő tett, és álláspontja szerint abból az általa bejelentett gyűlésre vonatkozó következtetéseket levonni nem lehetett volna. Az alperes védíratához csatolta a felperes 2023. április 18. és 19. napján tett sajtónyilatkozatait, amelyek szerint a felperes saját maga jelentette ki, hogy bejelentésének célja a teljes Andrassy út lefoglalása. A felperes alperes határozatának meghozatalát követően tett nyilatkozatait a Kúria nem értékelhette, mert a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

[36] A 2022. évben a felperestől eltérő személy által tett nyilatkozatok értékelése során nem mellőzhető a Gytv. 13. § (1) bekezdésének „az egyeztetést követően rendelkezésre álló információk alapján megalapozottan feltehető” fordulatának értelmezése. E rendelkezésből egyrészt az következik, hogy a gyülekezési hatóságnak az egyeztetés mellett bármilyen rendelkezésére álló információt értékelnie kell a gyűlés korlátozása vagy megtiltása során. Másrészt a „megalapozottan feltehető” fordulat a valószínűsítésnél szigorúbb alátámasztást jelent. A gyülekezési hatóságnak e körben értékelnie kell a korábbi hasonló bejelentések és gyűlések megtartásának tapasztalatait, valamint a gyűlések és az azokat kísérő nyilatkozatok kontextusát is. Az is értékelhető, hogy a felperes az egyeztetés során mennyire volt együttműködő, az egyeztetési tárgyaláson tett nyilatkozataiból pedig következtetni lehet a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlására is. (Gytv. 8. §)

[37] Mindezek alapján az alperes jogszerűen értékelte a korábbi hasonló, ellentűntetésként bejelentett, a sajtónyilatkozatok alapján azonban más gyűlések ellehetetlenítésére irányuló gyűlések tapasztalatait is. Jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy ezen információk (tapasztalatok) alapján megalapozottan feltehető, hogy a felperes által bejelentett gyűlés

mások gyülekezési joga ellehetetlenítésére irányul. A felperes azon állítása, miszerint önmagában nincs jelentősége annak, hogy egy másik korábbi gyűlés bejelentője ugyan ahhoz a párthoz, vagy politikai nézethez köthető, mint ő, azért nem vezetett eredményre, mert az alperes nem önmagában ezt a körülményt értékelte.

[38] A felperes sérelmezte azt is, hogy az alperes jelentőséget tulajdonított annak, hogy „köztudomású ténynek tekinthető, hogy az adott közösséghez tartozó személyek tradicionálisan a jelen, hivatkozott bejelentésben meghatározott útvonalon tartották preferáltan a PRIDE felvonulást az elmúlt évtizedek során.” Álláspontja szerint nem világos, hogy pontosan hogyan következik a felperes által bejelentett gyűlés megtartásából „mások jogainak sérelme”, ugyanis a gyülekezéshez való jognak nem részeleme a bejelentő földrajzi értelemben vett helyszínhez fűződő vélelmezett erősebb kötődése.

[39] Bár ismert olyan külföldi szabályozás, amely a versengő rendezvények esetén értékeli az adott gyűlés „szokásos helyszínét”, az alperes határozata a felperes állításával szemben nem tartalmaz olyan megállapítást, ami szerint a perben nem álló szervezetnek erősebb kötődése volna az adott helyszínekhez. Ezzel szemben annyiban értékelte a másik gyűlés rendszerinti helyszínét, hogy a korábbi tapasztalatok szerint annak útvonalát érintő gyűléseket jelentettek be ellentétes érzelmű bejelentők, akiknek a „gyűlés megtartására irányuló szándéka az elmúlt években nem feltétlenül a tényleges gyűlés megtartására irányult.”

[40] Azt is kifejtette a felperes, hogy az alperes jogsértő módon, a bejelentő személyére tekintettel, önkényesen szelektált a bejelentett gyűlések jogszerűsége között. Álláspontja szerint akkor járt volna el jogszerűen, ha vagy mindkét gyűlés megtartását – enyhébb korlátozások biztosítása mellett – tudomásul veszi, vagy rosszabb esetben mindkettőt megtiltja.

[41] A perbeli határozatból kitűnik, hogy az alperes vizsgálta, hogy a versengő gyűlések megtarthatóak-e egyidejűleg, és jogszerűen jutott arra a megállapításra, hogy erre nincs mód. A felperes csak állította, hogy személyére figyelemmel hozott számára kedvezőtlen döntést az alperes, azonban ezzel kapcsolatban további előadást nem tett. A Kúria a rendelkezésre álló iratokban a felperes állítását alátámasztó körülményt nem talált. Ezzel ellentétben az alperes a korábbi évek tapasztalatai alapján következtetett a bejelentett gyűlés valódi céljára, és vonta le abból a megtiltás következményét.

[42] A Kúria azt is értékelte, hogy az alperes határozatából kitűnik-e, hogy mérlegelte-e a megtiltásnál enyhébb korlátozások alkalmazását.

[43] E körben az alperes határozata szerint a bejelentésnél enyhébb korlátozást a felperes egyeztetési eljárás során tanúsított, a gyűlés útvonalára, illetve időpontjára vonatkozó, gyülekezési hatóság által javasolt kompromisszumoktól elzárkózó magatartása miatt nem látta alkalmasnak. Az egyeztetés is éppen azt a célt szolgálja, hogy az érdekelt felek a konkuráló rendezvények bejelentését megismerjék, és a békés, mindenkit megillető és mások alapjogát tiszteletben tartó gyülekezés jegyében valamennyi rendezvény zavartalan lebonyolítása feltételeinek kialakításában részt vegyenek. (K.IV.40.001/2021/6. számú ítélet, Indokolás [18] bekezdés)

[44] A felperes keresetlevelében hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint az alperesnek a két versengő rendezvényt a mások jogainak és szabadságának sérelme szempontjából való vizsgálata során vizsgálhatta volna a rendezvényhelyszínen „foglyul ejtett” monoteista vallási közösségek méltóságának, a gyermekes családok magánélethez való jogának és a múltbeli PRIDE rendezvények vallásgyalázó és szemérmesértő megnyilvánulásának viszonyát is.

[45] A Kp. 85. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja. Jelen közigazgatási per tárgya nem a másik gyűlés bejelentésének elbírálása volt, hanem az alperes felperes által bejelentett

gyűlés megtartását megtiltó határozata, ezért – mivel más közigazgatási cselekményre vonatkozott – a felperes másik gyűléssel kapcsolatos, foglyul ejtett közösségre, vallási közösségek méltóságára, a korábbi gyűléseken történtek értékelésére vonatkozó előadását a Kúria nem vizsgálhatta.

[46] A támadott közigazgatási határozat a keresetben megjelölt körben nem bizonyult jogszabálysértőnek, ezért a bíróság a felperes keresetét – mint alaptalant – a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

A döntés elvi tartalma

[47] *A gyülekezési hatóság eljárása során nem csak a bejelentés tartalmát, hanem az egyeztetést követően rendelkezésre álló információkat is értékeli, és ha azok alapján megalapozottan feltehető, hogy a gyűlés a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyezteti, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével jár; és a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme enyhébb korlátozással nem biztosítható, a gyűlés megtartását megtiltó határozatot hoz.*

Záró rész

[48] A Kúria a közigazgatási jogvitát a Gytv. 15. § (2) bekezdése, a Kp. 4. § (1) bekezdése, (3) bekezdés a) pontja, 5. § (1) bekezdése és 124. § (2) bekezdés d) pontja alapján, a Kp. XXI. Fejezete szerinti elsőfokú egyszerűsített közigazgatási peres eljárásban bírálta el.

[49] Az alperes költségeinek megfizetésére a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles. A Kúria a perköltség összegét a Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra figyelemmel a rendelkező részben foglalt összegben határozta meg, mert a ténylegesen elvégzett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel az állt arányban.

[50] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett kereseti illetéket a felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni.

[51] Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[52] Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése, a Pp. 358. § (2) bekezdése és a Kp. 97. § (2) bekezdése az irányadó.

[53] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 126. § (3) bekezdése kizárja.

Budapest, 2023. április 27.

Dr. Balogh Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás s.k.

előadó bíró

Dr. Dobó Viola s.k.

bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.

bíró

Dr. Patyi András s.k.

bíró

A kiadmány hitelével: